

Kazimierz Lipiński

[czy obywatelka obca zamieszkała za granicą]

Palestra 3/12(24), 53-54

1959

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ODPOWIEDZI PRAWNE

I

PYTANIE:

Jaki powinien zapaść wyrok w sprawie o ustalenie ojcostwa, jeżeli badanie grupowe krwi wyłączyło zarówno ojcostwo pozwanego, jak i macierzyństwo powódki (podejrzuwa się zamianę dziecka w szpitalu), a udowodnione zostało, że powódka urodziła dziecko i że utrzymywała z pozwanym stosunki cielesne w okresie koncepcyjnym?

ODPOWIEDŹ:

Skoro okazało się, że dziecko, w stosunku do którego powódka żądała ustalenia ojcostwa pozwanego, nie pochodzi od powódki, to oczywiście **nie może być mowy o uwzględnieniu powództwa**. Przecież nie znając osoby matki, nie sposób twierdzić, że pozwany utrzymywał z matką dziecka stosunki. Powódce brak zresztą legitymacji czynnej w procesie.

Koncepcja sugerowana w treści pytania, żeby sąd ustalił ojcostwo pozwanego w stosunku do rzeczywistego dziecka powódki, które ona bezspornie urodziła — choć chwilowo nie wie, jaki jest jego los — nie nadaje się do przyjęcia już choćby dlatego, że dopóki dziecko żyje, nie można pozbawić pozwanego możliwości korzystania z dowodu z grupowego badania krwi, że nie można zasądzić na rzecz dziecka alimentów nie mając pewności, czy pozostaje ono przy życiu, itd.

Powództwo należy więc oddalić, co oczywiście nie będzie stało na przeszkodzie ponownemu wytoczeniu powództwa przeciwko temu samemu pozwanemu po odnalezieniu dziecka. Przedmiotem tego nowego powództwa będzie żądanie ustalenia ojcostwa w stosunku do innego dziecka.

II.

PYTANIE:

1. Czy obywatelka obca zamieszkała za granicą, której małżeństwo z obywatelem polskim zostało

rozwiązane przez sąd polski, może przed polskim urzędem stanu cywilnego złożyć przewidziane w art. 33 k.r. oświadczenie o powrocie do nazwiska, które nosiła przed zawarciem małżeństwa?

2. W razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze — jaki urząd stanu cywilnego jest miejscowo właściwy do przyjęcia oświadczenia?

ODPOWIEDŹ:

1. **Brak** — moim zdaniem — **przeszkód prawnych do przyjęcia** przez polski urząd stanu cywilnego oświadczenia obywatelki obcej o jej powrocie do nazwiska noszonego przed zawarciem rozwiedzionego małżeństwa, jeżeli akt tego małżeństwa figuruje w księdze polskiego urzędu stanu cywilnego. Czy takie oświadczenie wywrze należyty skutek z punktu widzenia prawa ojczystego rozwiedzionej, właściwego w kwestii używania takiego czy innego nazwiska — to inne zagadnienie.

2. Właściwość miejscowa urzędu stanu cywilnego dla przyjęcia oświadczenia przewidzianego w art. 33 k.r. nie została w prawie o aktach stanu cywilnego uregulowana. Według instrukcji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oświadczenia takie mogą być składane we wszystkich urzędach stanu cywilnego, z wyłączeniem jednak urzędów w gromadach i osiedlach. Jeżeli oświadczenie zostanie złożone w innym urzędzie stanu cywilnego niż ten, w którego księgach figuruje akt rozwiązanego małżeństwa, kierownik urzędu obowiązany jest przekazać oświadczenie temu urzędowi, w którym został sporządzony akt małżeństwa, celem wpisania odpowiedniej wzmianki dodatkowej na marginesie aktu.

(odpowiedzi opracował Kazimierz Lipiński)

PYTANIE:

1. Czy adwokat związany jest w procesie karnym stanowiskiem swego klienta i czy w szczególności może składać rewizję na korzyść tego klienta wbrew jego woli?
2. Jakie są uprawnienia i obowiązki adwokata przy tzw. pojednaniach w sprawach prywatnoskargowych?